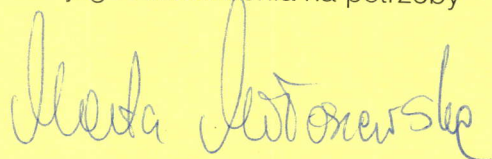

Marta Miłoszewska

**Program realizacji zadań w zakresie bieżącego funkcjonowania
i rozwoju Teatru Miejskiego im. Witolda Gombrowicza w Gdyni**
na okres od 1 września 2025 do 31 sierpnia 2029

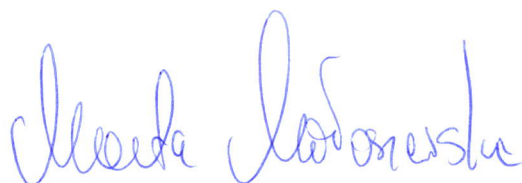
Zawiera:

- Program realizacji zadań w zakresie bieżącego funkcjonowania i rozwoju Teatru Miejskiego im. Witolda Gombrowicza w Gdyni na okres od 1 września 2025 do 31 sierpnia 2029
- Jednostronicowe streszczenie Programu
- Oświadczenia o zgodzie na upublicznienie Programu i jego streszczenia na potrzeby procedury konkursowej

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że wyrażam zgodę na upublicznienie mojego „Programu realizacji zadań w zakresie bieżącego funkcjonowania i rozwoju Teatru Miejskiego im. Witolda Gombrowicza w Gdyni na okres od 1 września 2025 do 31 sierpnia 2029” mojego autorstwa wraz z jego jednostronnym streszczeniem na potrzeby procedury konkursowej oraz działań informacyjnych związanych z konkursem.

Marta Miłoszewska
11 kwietnia 2025 r.

Marta Miłoszewska

Program realizacji zadań w zakresie bieżącego funkcjonowania i rozwoju

Teatru Miejskiego im. Witolda Gombrowicza w Gdyni na okres od 1.09.2025 do 31.08.2029

STRESZCZENIE

Moja koncepcja na lata 2025–2029 to propozycja przekształcenia Teatru Miejskiego w Gdyni w instytucję nowoczesną, współdziałającą z innymi lokalnymi instytucjami, a przede wszystkim odpowiedzialną: za widza, zespół, miasto i jakość prezentowanej sztuki. To koncepcja, która zakłada rozwój – artystyczny, organizacyjny, frekwencyjny – w duchu konsekwentnej ewolucji, a nie gestów rewolucyjnych. Taki teatr to miejsce współtworzenia tożsamości Gdyni w XXI wieku.

Głównym celem na kadencję 2025–2029 jest zbudowanie Teatru Miejskiego jako mocnej, widocznej, rozpoznawalnej marki na kulturalnej mapie Gdyni, Pomorza oraz Polski. Są w Polsce teatry, do których teatromani pielgrzymują po kilkaset kilometrów – planuję wprowadzić gdyński Teatr do tego ekskluzywnego grona, wzmacniając pozycję miasta jako stolicy polskiej kultury, także teatralnej.

Program powstał w wyniku szerokiej diagnozy sytuacji instytucji, przeprowadzonej w oparciu o rozmowy z Zespołem, mieszkańcami i przedstawicielami środowiska kulturalnego regionu. Kreśli kierunki rozwoju oparte na wzmacnianiu potencjału instytucji i Zespołu, rozwoju repertuaru i działań edukacyjnych, budowaniu partnerstw oraz zwiększaniu widoczności. Koncepcja zawiera konkretne sposoby na osiągnięcie strategicznych celów.

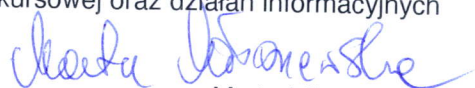
Najważniejsze założenia programowe:

- Repertuar oparty na polskiej literaturze i dramaturgii, tak klasycznej, jak i współczesnej, adaptacjach, dramatach dokumentalnych, szerokim spektrum stylistyk, gatunków i tematów, w duchu wysokiej jakości artystycznej i otwartości na widza;
- Współpraca z uznanymi twórczyniami i twórcami, reprezentującymi różne pokolenia, języki artystyczne i estetyki teatralne; program opieram na nazwiskach osób z którymi rozmawiałam i uzyskałam ich zgodę na umieszczenie w niniejszym programie;
- Zespół jako fundament instytucji – troska o rozwój zawodowy i warunki pracy zespołu aktorskiego, technicznego i administracyjnego, pracowników wszystkich pionów;
- Program budowany w oparciu o zespół stały i jego twórczy potencjał; planowane wsparcie rozwoju zawodowego pracowników;
- Reaktywacja Festiwalu R@port i wzmocnienie Gdyńskiej Nagrody Dramaturgicznej jako ogólnopolskich wizytówek Teatru Miejskiego i Gdyni.
- Wieloaspektowa działalność edukacyjna i współpraca z uczelniami, instytucjami kultury i organizacjami pozarządowymi.
- Rozwój działań promocyjnych i identyfikacji wizualnej, w tym wprowadzenie teatralnego merchandisingu i aktywnej obecności w przestrzeni miejskiej.
- Zwiększenie wpływów własnych i pozyskiwanie funduszy zewnętrznych – krajowych i unijnych, wdrożenie profesjonalnego fundraisingu.
- Priorytetowe traktowanie bezpieczeństwa w miejscu pracy oraz wdrożenie systemów ewaluacji, procedur dostępnościowych, antydyskryminacyjnych i wspierających komunikację wewnętrzną.

Do programu dołączam liczne rekomendacje oraz deklaracje współpracy od osób, które pragną współtworzyć nowy rozdział w historii Teatru Miejskiego, potwierdzając, że zawarte przeze mnie w programie propozycje są zasadne i realne.

Mam świadomość, że Teatr Miejski to nie tylko miejsce artystyczne, ale także wspólnota ludzi – widzów i pracowników. Najważniejszym zadaniem, jakie przed sobą stawiam, jest zdobycie zaufania Zespołu i zapewnienie wszystkim jego członkom stabilnych, bezpiecznych i twórczych warunków pracy. Nadrzędnym celem mojego programu jest stworzenie Teatru, który będzie powodem do dumy – dla zespołu, widzów i miasta.

Oświadczam, że wyrażam zgodę na upublicznienie niniejszego streszczenia oraz całości mojej koncepcji programowej dla Teatru Miejskiego w Gdyni na potrzeby procedury konkursowej oraz działań informacyjnych związanych z konkursem.

Marta Miłoszewska
11 kwietnia 2025 r.

Marta Miłoszewska

Program realizacji zadań w zakresie bieżącego funkcjonowania i rozwoju Teatru Miejskiego im. Witolda Gombrowicza w Gdyni

na okres od 1 września 2025 do 31 sierpnia 2029

WSTĘP:

Wspólne działanie pobudza energię twórczą. Dlatego współdziałanie, współpraca, synergia to słowa kluczowe dla mojej propozycji programowej. Kiedy ludzie działają razem ich energia się nie tyle sumuje, co pomnaża, prowadząc do powstania rzeczy wspaniałych.

Od początku istnienia Gdynię wyróżniają trzy cechy: po pierwsze jest to miasto ostentacyjnie polskie; po drugie nowoczesne i patrzące do przodu; po trzecie zamieszkane przez ludzi, którzy bardzo świadomie wybrali to miejsce do życia i szczerze je kochają.

Teatr Miejski im. Witolda Gombrowicza w Gdyni powinien być taki, jak to wyjątkowe miasto:

- polski
- nowoczesny
- rezonujący z lokalną społecznością.

Oznacza to teatr oparty mocno o polską literaturę i dramaturgię. Teatr, który rozmawia o naszej historii, teraźniejszości i tożsamości współczesnymi językami i konwencjami, w pełnym spektrum teatralnych gatunków. Od tragedii po komedię, od klasyki do najnowszej dramaturgii, od tworzonego na najwyższym poziomie teatru mieszczańskiego po eksperymentalne realizacje najważniejszych polskich twórców, od spektakli dla młodych widzów przez teatr partycypacyjny po reinterpretacje i adaptacje literatury współczesnej. Teatr, który nie boi się tematów ważnych i trudnych, ale szuka formy, która jest komunikatywna, bliska i poruszająca. To teatr, który rozmawia z widzami, słucha ich pytań i odpowiada, szukając sposobów na zbudowanie żywej komunikacji. Będąc jedynym publicznym teatrem dramatycznym w Gdyni, Teatr Miejski ma wobec mieszkańców poważne zobowiązanie – przygotowanie repertuaru, w którym każdy, niezależnie od teatralnego obycia i wymagań znajduje propozycję dla siebie.

Moja koncepcja na lata 2025–2029 to propozycja przekształcenia Teatru Miejskiego w instytucję nowoczesną, zakorzenioną, współdziałającą z innymi lokalnymi instytucjami, a przede wszystkim odpowiedzialną: za widza, za zespół, za miasto i za jakość prezentowanej sztuki. To koncepcja, która zakłada rozwój – artystyczny, organizacyjny, frekwencyjny – w duchu mądrej i konsekwentnej ewolucji, a nie spektakularnych, rewolucyjnych gestów.

Taki teatr to miejsce budowania wspólnoty współtworzącej tożsamość Gdyni w XXI wieku.

Po podjęciu decyzji o starcie w konkursie na stanowisko Dyrektora, spędziłam w Gdyni kilka tygodni. Przeprowadziłam dziesiątki rozmów z Gdyniankami i Gdynianami, pracownikami i współpracownikami teatru oraz innych instytucji kulturalnych Gdyni, Gdańska i Sopotu, by możliwie najlepiej poznać Teatr, miasto i jego instytucje, gdyńską kulturę i wzajemne konteksty. Program dla Teatru Miejskiego, który proponuję powstał w wyniku tych obserwacji. Diagnozuję obecną sytuację, proponuję kierunki rozwoju oraz wskazuję drogę do osiągnięcia wyznaczonych celów.

Moja działalność na rzecz współczesnego środowiska teatralnego w Polsce i w Europie oraz wszechstronne przygotowanie zawodowe jest gwarantem nowego otwarcia

i poważnego traktowania zaproszeń do współpracy przez twórców, o których będę pisać w koncepcji.

Niniejszy program opieram na nazwiskach osób – reżyserek, reżyserów, współtwórczyń i współtwórców, osób reprezentujących potencjalne instytucje partnerskie – z którymi rozmawiałam i których zgodę na zamieszczenie ich w niniejszym programie uzyskałam. W nielicznych przypadkach kilku osób, z którymi nie udało mi się skontaktować – zaznaczam to.

Moim głównym celem na kadencję 2025-2029 jest zbudowanie Teatru Miejskiego w Gdyni jako mocnej, widocznej, powszechnie rozpoznawalnej marki na kulturalnej mapie Gdyni, ale także całego Trójmiasta oraz Polski. Są w naszym kraju teatry, do których teatromani pielgrzymują po kilkaset kilometrów – planuję wprowadzić gdyński Teatr do tego ekskluzywnego grona, wzmacniając pozycję Gdyni jako stolicy polskiej kultury, także teatralnej.

Proszę traktować mój program jako prezentację różnych, sprawdzonych elementów, które można ze sobą komponować w zależności od możliwości (m.in. finansowych i organizacyjnych) w danym momencie. Moja koncepcja programowa składa się z szeregu modułowych rozwiązań, których kompozycję można zmieniać w zależności od okoliczności i dominujących potrzeb, ponieważ ostatnie lata – pandemia, dynamika geopolityczna, inflacja – nauczyły nas, że w teatrze musimy być przygotowani także do elastycznego zarządzania w sytuacjach kryzysowych.

DIAGNOZA:

WAŻNE: Diagnoza sytuacji, której dokonuję na rzecz niniejszego opracowania nie jest krytyką dotychczasowego funkcjonowania instytucji, lecz wskazaniem potencjału oraz perspektyw wzrostu i rozwoju.

Teatr Miejski im. Witolda Gombrowicza w Gdyni funkcjonuje obecnie jako instytucja stabilna pod względem frekwencyjnym i organizacyjnym, lecz cechuje się niską dynamiką rozwoju i stylistycznie ograniczoną różnorodnością oferty. Publiczność tego teatru, wierna i silnie związana z jego estetyką, stanowi zarazem ogromny atut, ale i ograniczenie – oczekuje oferty repertuarowej utrzymanej w znanych rejestrach. Powstaje więc wrażenie, że Teatr Miejski zamiast prowadzić politykę aktywnego kształtowania potrzeb odbiorców, utrwała i reprodukuje zastane oczekiwania. Skutkuje to zjawiskiem zamknięcia instytucji w błędnym kole przewidywalności i stagnacji repertuarowej.

Zorientowałam się, że część mieszkańców Gdyni – lubiących teatr i uprawnionych do bezpłatnego uczestnictwa w wydarzeniach teatralnych dzięki Karcie Mieszkańca – czuje dystans wobec Teatru Miejskiego. Wielu z nich od lat nie odbiera przysługujących im biletów, deklarując, że utracili zainteresowanie repertuarem. To sygnał, wskazujący na erozję więzi z częścią lokalnej społeczności, a także na impas wizerunkowy i programowy. W takiej sytuacji nie wystarczy utrzymać obecnych widzów – konieczne jest także otwieranie się na nowe grupy.

Jednocześnie faktem jest, że Teatr Miejski pozostaje na marginesie ogólnopolskiego życia teatralnego. Udział w festiwalach ograniczał się w ostatnich kilkunastu sezonach do incydentalnych zaproszeń. Festiwal R@Port, niegdyś jedno ze sztandarowych wydarzeń dedykowanych polskiej dramaturgii współczesnej został oficjalnie „zawieszony”, ale w istocie porzucony. Gdyńska Nagroda Dramaturgiczna została zmarginalizowana, a jej laureaci rzadko trafiają na afisz organizującego Teatru. Te zjawiska potwierdzają stagnację programową, uwydatniają niewykorzystany potencjał instytucji i jej zespołu. Stagnację jaskrawo widać w strukturze zaproszeń reżyserskich. Repertuar ostatnich 14 lat zdominowały produkcje zrealizowane przez jednego reżysera, aktualnego dyrektora Teatru, który reżyseruje po 2 premiery w sezonie, Osobiście uważam, że dla dobrego

rozwoju i zdrowego płodozmianu, dyrektor-reżyser powinien reżyserować nie więcej niż 1 spektakl na 2-3 sezony. I do takiej zmiany proporcji sama się zobowiązuje, w przypadku, jeśli to moja propozycja programowa zostanie wybrana do realizacji. Przez ostatnie 14 lat zauważalny jest brak w repertuarze kobiet-reżyserek (których odsetek w zawodzie jest większy niż mężczyzn), bodajże tylko pięciokrotnie zostały zaproszone do współpracy. Ta dysproporcja oraz marginalna obecność tekstów pisanych przez kobiety wskazują na konieczność wzbogacenia perspektyw twórczych w następnej kadencji.

Teatr funkcjonuje niemal wyłącznie w polu zainteresowania mediów lokalnych. Obecność w mediach ogólnopolskich jest znikoma, a recenzje spoza regionu – jeśli się pojawiają – bywają sceptyczne. Taki obraz wpływa na ograniczone zainteresowanie instytucją w środowisku teatralnym, co przekłada się na małą liczbę zaproszeń na festiwale, słabszą obecność w dyskursie krytycznym oraz ograniczone możliwości pozyskiwania partnerstw strategicznych.

Docenić należy, że dotychczasowa dyrekcja zapewniła stabilność organizacyjną i komfort pracy – szczególnie dla zespołu aktorskiego, któremu oferowano liczne role w wysokoobsadowych spektaklach. Także dla Organizatora – Miasta Gdyni – poprzez unikanie tematów kontrowersyjnych i utrzymywanie wysokiej frekwencji. W mojej opinii, ta stabilność została osiągnięta kosztem rozwoju i doprowadziła do zamknięcia w jednej stylistyce dla jednego typu publiczności, co prowadzi de facto do wykluczenia mieszkańców, którzy chcieliby zobaczyć inny rodzaj teatru. Dyrektor, realizując w ciągu kadencji ponad 20 własnych spektakli, zdominował instytucję, marginalizując innych twórców, w praktyce uniemożliwiając pojawienie się odmiennych języków czy estetyk teatralnych. Warto również podkreślić, że Teatr Miejski, choć jest organizatorem prestiżowej Gdynińskiej Nagrody Dramaturgicznej, niezwykle rzadko sięgał po zgłaszane do niej teksty, co podważa wiarygodność tej inicjatywy jako elementu rzeczywistego programu artystycznego teatru.

WIZJA I CELE STRATEGICZNE DLA TEATRU:

Teatr to przede wszystkim ludzie, jego zespół artystyczny, techniczny i administracyjny. To moje wyznanie wiary. I to właśnie zespół Teatru Miejskiego, który poznałam jako wykonujący swoje zadania na wysokim, szlachetnym zawodowym poziomie uważam za jego największy atut. Fundament, na którym chcę budować swój program. Za główne zadanie stojące przed nowym dyrektorem instytucji uważam zdobycie zaufania ludzi, do których przychodzi: pracowników, zespołu artystycznego, technicznego i administracyjnego, wszystkich pionów teatru. A także publiczności.

Moim najważniejszym celem jako dyrektorki będzie zapewnienie pracy i warunków rozwoju wszystkim etatowym pracownikom Teatru. W tym celu jako dyrektorka będę budować repertuaru przede wszystkim w oparciu o zespół aktorski Teatru Miejskiego w Gdyni w dotychczasowym składzie, który chciałabym uzupełnić o 1-2 osoby z najmłodszego pokolenia. Wskazuję potrzebę wsparcia pracujących w Teatrze Miejskim rzemieślników teatralnych, którzy cieszą się wysoką renomą w regionie. Zależać mi będzie na stworzeniu warunków, w których mogliby przekazywać swoją wiedzę i bezcenne umiejętności rzemieślnicze adeptom. W przeciwnym razie, za jakiś czas nie tylko Miejski, ale cały region stanie przed dramatycznym brakiem doświadczonych specjalistów technik teatralnych, to jedno z rozpoznań mojej diagnozy sytuacji okołoteatralnej w mieście i regionie. Jeśli miasto chce w przyszłości móc sprawnie prowadzić organizowany przez siebie teatr, już teraz powinno dbać o kultywowanie rzemiosła teatralnego i ochronę istniejących pracowni. Ciągłość instytucjonalna jest wysoko cenioną przez mnie wartością, dlatego zależy mi, żeby zbudować silną teatralną markę oraz sprawnie działającą, ogólnopolsko rozpoznawalną instytucję opierając się

na pracy i doświadczeniu wieloletnich pracowników Teatru Miejskiego. Planuję w uzgodnieniu z pracownikami, a zwłaszcza członkami związków zawodowych, znaleźć właściwą proporcję pomiędzy liczbą nowych premier a eksploatacją tytułów obecnych w repertuarze. Kluczem jest balans pomiędzy zapewnieniem rozwoju Teatrowi i pracownikom, bez popadania w nadprodukcję – przekleństwo każdej obecnie dziedziny sztuki. Postulat znalezienia i wyważenia tego balansu, był tym, który mocno wybrzmiał na moim spotkaniu z zespołem teatru i przedstawicielami związków zawodowych.

Pragnę budować repertuar z myślą o wszystkich widzach. Tych, których Teatr już ma i tych, których może pozyskać z całego regionu Pomorza, w tym z tzw. „dużego” i „małego” Trójmiasta (Gdynia-Sopot-Gdańsk, Wejcherowo-Reda-Rumia) – również tych wykluczonych komunikacyjnie. Dlatego kluczowe będzie pozyskanie i szersze rozpropagowanie już pozyskanych miejsc eksploatacji spektakli poza stałą siedzibą, takich jak np. wejherowska Filharmonia Kaszubska. Nowemu dyrektorowi Teatru Miejskiego nie wolno stracić wiernej i licznej publiczności, jest to kluczowy zasób instytucji. A jednocześnie konieczne jest zdobycie widzów nowych, wymagających innych stylistyk. Moje doświadczenie nauczyło mnie, że paradoksalnie, to nie musi być trudne – trzeba po prostu pamiętać o zróżnicowanych potrzebach widzów i programować repertuar dla osób w różnym wieku, o różnych gustach i różnym stopniu teatralnego „obycia”. Ten aspekt znacząco wspomaga dostęp Teatru do kilku scen:

SCENA GŁÓWNA – miejsce dla repertuaru kanonicznego, dużych obsad, z potencjałem komercyjnym, lektur, klasyki;

MAŁA SCENA – dająca warunki dla wystawień dramaturgii współczesnej, spektakli kameralnych, monodramów etc.;

SCENA LETNIA W ORŁOWIE – ulubiona letnia scena Gdynian i przyjezdnych, o lżejszym, bardziej rozrywkowym charakterze;

SCENA NA DARZE POMORZA – o charakterze studyjnym, klimatycznym, przystosowanym do kameralnych eksperymentów artystycznych.

Dwie ostatnie sceny stwarzają idealne warunki do teatralnej twórczości w kontekście lokalnym, eksploatacja mitu „miasta z morza”, tematyki morskiej, inspiracji naturą i żywiołami.

Jako obowiązek dyrektorki Teatru postrzegam współpracę i budowanie sieci kontaktów oraz partnerstw z innymi instytucjami na terenie Gdyni, Trójmiasta i Pomorza oraz z organizacjami pozarządowymi, które działają w regionie. Chciałabym powiązania marki Teatru Miejskiego z rozpoznawalną marką miasta. Moje kolejne przekonanie to wiara we wspólne działanie – którego efekty nie tyle co się dodają, a mnożą. Najlepsze rzeczy w teatrze tworzy się w atmosferze współdziałania, wymiany doświadczeń, wzajemnego wsparcia.

Uważam, że Teatr Miejski potrzebuje w nadchodzącej kadencji wyrazistego, wyróżniającego gestu artystycznego. Dlatego na kadencję 2025-2029 opracowałam propozycję repertuaru opartego wyłącznie na polskiej dramaturgii i literaturze, polskich autorach, tekstach, adaptacjach, opowieściach, wzmacniającego opowieść o Gdyni jako mieście polskiej kultury. Jednocześnie uspokajam, że przy obecnej liczbie – między 17 a 19 spektakli w aktualnym repertuarze, wśród których dominują autorzy obcy – skupienie się przy nowych produkcjach na polskiej literaturze nie jest działaniem rewolucyjnym – tym bardziej, że ze statystyk wynika, że Polacy kochają rodzimą sztukę.

Jednym z filarów propozycji programowej uczynię także podejmowanie tematyki ważnej i specyficznej dla regionu Pomorza, jego tożsamości i silnego lokalnego patriotyzmu.

I, *last but not least*, uważam za konieczną reanimację zawieszzonego Festiwalu R@port i odbudowę jego ogólnopolskiej pozycji w połączeniu z Gdyńską Nagrodą

Dramaturgiczną, ponieważ jeszcze do niedawna były to wysoko cenione, najbardziej referencyjne wydarzenia dla polskiej twórczości dramaturgicznej.

PLANY REPERTUAROWE 2025-2029:

KIERUNKI REPERTUAROWE:

- Polska literatura i dramaturgia, adaptacje polskiej literatury współczesnej, reinterpretacje polskiej klasyki, inscenizacje tekstów finałowych i nagrodzonych Nagrodą Dramaturgiczną Gdynia;
- Teatr opowieści – o tożsamości miasta, historii regionu i jego mieszkańców, wykorzystanie siły napędowej lokalnego patriotyzmu; Gdynia jako miasto z marzeń, utopijne, patrzące w przyszłość;
- Inscenizacje prozy i dramatu związanych z morzem.

Program opieram na nazwiskach osób z którymi rozmawiałam i których zgodę na zamieszczenie ich w niniejszym programie uzyskałam, Do ustalenia pozostają kwestie doprecyzowanie terminów.

Programowanie repertuaru to poważne wzajemne zobowiązanie. Konkurs na dyrektora jest organizowany późno względem przyszłego sezonu, co sprawia, że reżyserzy – freelancerzy – planujący zajętości na kilka lat do przodu – mają ograniczone możliwości rezerwacji swojego czasu „w ciemno”. Dlatego tak późne programowanie sezonu 2025/26 – który rozpocznie się za nieco ponad 4 miesiące – stanowiło poważne wyzwanie. Mimo to, udało mi się potwierdzić dostępności na sezon 2025/2026 – do pierwszych premier moje dyrektorki – reżyserki i reżyserów, których nazwiska gwarantują jakość artystyczną i potencjał frekwencyjny.

Do pierwszej premiery mojej dyrektorki zaproszę Darię Kopiec, której zaproponowałam wyreżyserowanie spektaklu będącego jednocześnie spektaklem na jubileusz Stulecia Gdyni, swoistego „prezentu na urodziny” od Teatru dla Gdyni i Gdynian. Co istotne, Daria Kopiec, jedna z najciekawszych reżyserki młodego pokolenia, zdobywczyni wielu nagród filmowych i teatralnych, w tym jednej z najważniejszych – Lauru Konrada – jest Gdynianką, która do tej pory nigdy nie reżyserowała w rodzinnym mieście.

SEZON 2025/26:

- „Gdynia. Ballada o miłości” adaptacja książki Aleksandry Boćkowskiej, reżyseria Daria Kopiec, Duża Scena (premiera II/III.2026). Spektakl na 100. URODZINY GDYNI
- „Chłopki” adaptacja bestsellerowej książki Joanny Kuciel-Frydryszak (ew. „Kucharki” Nory Szczepańskiej), reżyseria Ula Kijak (V/VI.2026)
- „M/S Batory” (farsa kajutowa) lub „Kwiatkowski” (muzogra o Eugeniuszu Kwiatkowskim) tekst i reżyseria Michał Walczak, Scena Letnia w Orłowie (VII.2026)
- opcjonalnie: Wojtek Ziemilski - „GDY,” spektakl o Gdynianach w konwencji *devised theatre* oparty na dokumentalnych historiach mieszkańców, Scena na Darze Pomorza (w ramach 100. URODZIN GDYNI)

REŻYSERKI, REŻYSERZY, z którymi potwierdziłam zaproszenia do współpracy:

- Daria Kopiec, przy tym nazwisku zależy mi na zaznaczeniu, że nagradzana (m.in. Laur Konrada 2018) i ceniona reżyserka jest Gdynianką, która do tej pory nie otrzymała zaproszenia do pracy w rodzinnym mieście
- Michał Walczak, reżyser, dyrektor Teatru Rampa na Targówku
- Agnieszka Glińska, reżyserka
- Ula Kijak, reżyserka
- Jarosław Kilian, reżyser w przeszłości już związany z Teatrem Miejskim w Gdyni
- Kamil Białaszek, student ostatniego roku reżyserii AT w Warszawie, raper; projekt: moim zdaniem, urodził się, by wyreżyserować tekst wejherowianki Doroty Maślowskiej
- Aneta Groszyńska, reżyserka, zastępczyni Dyrektora Teatru Komedia; projekt: komedia w koprodukcji dwóch teatrów
- Marcin Hycnar, reżyser, aktor, Zastępca Dyrektora Teatru Współczesnego w Warszawie
- Wojciech Malajkat, reżyser, aktor, Dyrektor Teatru Współczesnego w Warszawie
- Cezi Studniak, aktor, reżyser, dyrektor Przeglądu Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu; projekt: „Kofta”, spektakl o Jonaszu Kofcie – wg informacji od reżysera, istnieje scenariusz takiego spektaklu autorstwa Tymona Tymańskiego, którego realizacją byłibyśmy zainteresowani
- Tomasz Czarnecki, reżyser i aktor, specjalista teatru młodego widza i muzycznego
- Kasia Minkowska, reżyserka i scenografka; projekt: adaptacja „Hałasu” Małgorzaty Halber
- Wojtek Ziemilski, reżyser, specjalista *devised theatre*; projekt: spektakl „GDY”
- Wojciech Faruga, reżyser, Dyrektor Teatru Dramatycznego w Warszawie
- Ewa Galica, reżyserka
- Maciej Jaszczyński, student ostatniego roku reżyserii Akademii Teatralnej w Warszawie
- Magda Małecka-Wippich; projekt: „Samotne oceany” Pauliny Reiter (monodram), „Potop” Salci Hałas lub „Sonata Belzebuba” Witkacego
- Po osadzeniu się w teatrze, od III roku kadencji (sezon 2027/28) planuje zapraszać do współpracy także twórców światowych, by pokazać polskie tematy z ich perspektywy.
- Jan Klata, reżyser – na koniec kadencji dyrektorskiej, która w 2029 roku zbiegnie się z 70. rocznicą powstania Teatru (1959), którego działalność zainauguowały „Śluby panieńskie” Aleksandra Fredry, zwróćę się do Jana Klata z zaproszeniem do wyreżyserowania dramatu Fredry lub tekstu autorstwa patronującego Teatrowi Gombrowicza. Ufam, że odległa perspektywa czasowa pozwoli na pogodzenie zaproszenia z obowiązkami w Teatrze Narodowym.

PROPOZYCJE REPERTUAROWE:

Poniższy spis proszę traktować jako katalog propozycji – z oczywistych względów liczniejszy, niż możliwa do zrealizowania w trakcie kadencji liczba premier – o których będę rozmawiała z zaproszonymi twórcami. Ponownie, stawiam na szerokie spektrum tematów i konwencji. Ostatecznych wyborów dokonamy w uzgodnieniu.

- „Gdynia. Pierwsza w Polsce”, Aleksandra Boćkowska
- „Chłopki”, Joanna Kuciel-Frudryszak
- „M/S Batory” (farsa kajutowa) lub „Kwiatkowski” (wodewilowo-rewiowa muzogra) – dramat zamówiony u Michała Walczaka

- „Zwierciadło morza”, „Lord Jim” lub „Tajny agent”, Joseph Conrad
- „Lubiewo” lub „Autobiografia” Michała Witkowskiego (optymalnie, przy współudziale autora, który jest także performerem)
- „Jak nakarmić dyktatora”, Witold Szabłowski
- „Brzezina”, Jarosław Iwaszkiewicz
- „Licho”, kameralny horror na podstawie scenariusza Zygmunta Miłoszewskiego
- „Portret rodziny z czasów wielkości”, Maciej Łubieński, komediodramat na podstawie historii rodzinnej
- „Ten się śmieje kto ma zęby” lub „Krótka wymiana ognia”, Zyta Rudzka
- „Gdynia obiecana”, Grzegorz Piątek (od autora wiem, że będzie w koncepcjach innych kandydatów, no ale to narzucająca się propozycja, zdecydowanie warta realizacji)
- „Powrót z gwiazd”, Stanisław Lem
- „Trans-Atlantyk”, w konwencji musicalu, Witold Gombrowicz
- „Wiatr od morza”, Stefan Żeromski
- „Hałas”, Małgorzata Halber
- „Wojna polsko-ruska pod flagą biało-czerwoną”, „Paw królowej” lub „Magiczna rana” Dorota Masłowska
- twórczość Jonasza Kofty
- „Jak się starzeć bez godności”, Magdalena Grzebałkowska, Ewa Winnicka, komedia w adaptacji Macieja Łubieńskiego
- „Samotne oceany” Paulina Reiter
- „Potop” Salcia Hałas
- „Sonata Belzebuba” Witkacy
- „Zwierzoczekopiór”, Tadeusz Konwicki.
- „Połów”, Halina Auderska – przedwojenna sztuka o początkach Gdyni, z językiem głównego bohatera stylizowanym na kaszubski
- „Szkice piórkiem”, Andrzej Bobkowski
- „Półmistrz” lub „Martwe popołudnie”, Mariusz Czubaj
- „Czerń” lub „Czerwień”, Małgorzata Oliwia Sobczak
- „Bieguni”, Olga Tokarczuk
- „Wzgórze psów”, Jakub Żulczyk
- „Śluby panieńskie” Aleksander Fredro
- „Tamten smak oranżady”, nostalgiczna komedia na podstawie książki Moniki Marszał
- „Achterloo”, Friedrich Dürrenmatt (dramat inspirowany Solidarnością i 1981 rokiem)
- „Lala”, „Saturn” lub „Nieznajoma z Sekwany” Jacek Dehnel
- „Obrażeni. Pobici z Polską”, adaptacja wybranych reportaży z tomu różnych autorów
- dramat Małgorzaty Sikorskiej-Miszczuk
- „The Revisionist” Jesse Eisenberg (sztuka nominowanego do Oscara amerykańskiego reżysera i aktora polskiego pochodzenia, o przyjeździe do Polski)
- Tematy lokalne są fascynujące dla mieszkańców i lokalnych patriotów (z których Gdynia słynie), dlatego dramaturgom i dramaturżkom będę proponować pracę z tematami: Grudnia 1970, kosynierów gdyńskich, Baltony, Pewexu i pań marynarzowych, malarza marynistycznego Mariana Mokwy, komedii o remoncie jachtu, kapitana Daru Młodzieży Leszka Wiktorowicza, projektu „W świat”, opowieści o gdyńskim wybrzeżu, z którego emigranci tacy jak Gombrowicz czy Brzeziński wyjeżdżali na zawsze w świat.

SCENA INICJATYW AKTORSKICH / SCENA MONODRAMU:

Chciałabym stworzyć aktorkom i aktorom możliwość tworzenia własnych monodramów, które są pojemną i atrakcyjną formą teatralną. Miejsce: na scenach Teatru lub w przestrzeniach współdzielonych z instytucjami partnerskimi. Przy monodramach będących realizacją w ramach Sceny Inicjatyw Aktorskich kluczowe będą wybory własne aktorów. Model Sceny inicjatyw: aktor/aktorka + reżyser + dedykowany mikro-budżet + kooperacja z instytucjami. Kilka wstępnych propozycji repertuarowych:

"Zew oceanu. 312 dni samotnego rejsu dookoła", Tomasz Cichocki & Marcin Mastalerz

„Samotne oceany”, Paulina Reiter

„Lalka”, Bolesław Prus

Tę inicjatywę chciałabym połączyć z Monodramem Non-Stop – całorocznym, organizowanym w cyklu ciągłym przeglądem najciekawszych spektakli teatru jednego aktora w Polsce. Naprzemiennie prezentacja produkcji własnych, spektakli aktorów Teatru Miejskiego, i spektakli gościnnych. Chciałabym wypromować Gdynię jako najlepsze miejsce do prezentacji monodramu w Polsce.

Propozycje ciekawych monodramów do zaproszenia w ramach przeglądu:

- Agnieszka Przepiórska – „Ocalone”
- Grażyna Barszczewska – „Kochany, najukochańszy”
- Ewa Kasprzyk – „Sztuka i seks, czyli Peggy Guggenheim”
- Agnieszka Makowska – „Retro Queen. Danuta Rinn” lub „Niepokój nauczycielski. Stand-up musical”
- Andrzej Konopka – „Czarny papież”
- Zuzanna Radek – „Clean girl”
- Bogusława Schubert – „Voyage, Voyage. Cytrynowa podróż”
- Marcin Januszkiewicz – „Pokolenie Y”

SCENA KOMEDII:

Spektakle komediowe oraz tworzone w partnerskich koprodukcjach, w tym przede wszystkim z Teatrem Komedia w Warszawie, który jest warszawskim teatrem publicznym o charakterze impresaryjnym – posiada 2 sceny, nie posiadając własnego zespołu. Takie koprodukcje bazowałyby na zespole Teatru Miejskiego w Gdyni z opcją eksploatacji w Gdyni i Warszawie i współdzieleniu kosztów produkcji (w części Rekomendacje mojego Zgłoszenia zamieszczam rekomendację z wyrażoną intencją współpracy od dyrektora Teatru Komedia, Krzysztofa Wiśniewskiego). O pierwszej tego typu koprodukcji rozmawiałam wstępnie z reżyserką Anetą Groszyńską, Zastępczynią Dyrektora Teatru Komedia.

Oprócz tego chciałabym zaprosić do Gdyni Kanał Polska, inicjatywę Teatru Komedia – spektakle współtworzone przez cenionych publicystów i stand-up'erów Katarzynę Kasię, Grzegorza Markowskiego, Wojciecha Fiedorczyka i Michała Kempę.

Scena Komedia zawiera również potencjał organizowania warsztatów ze stand-up'u, komediowej improwizacji i *storytellingu* (aspekt edukacyjny).

SCENA MROKU, czyli kryminały i horrory:

- „Półmistrz” lub „Martwe popołudnie”, Mariusz Czubaj
- „Czerń” lub „Czerwień”, Małgorzata Oliwia Sobczak
- „Licho”, kameralny horror na podstawie scenariusza Zygmunta Miłoszewskiego

SCENA MŁODA:

Jedną z moich pierwszych decyzji będzie zdecydowanie otwarcie Teatru na młodego widza. Oferta teatralna skierowana do nastolatków i tzw. młodych dorosłych (YA/Young Adults) jest ograniczona. Atrakcyjne spektakle skierowane do przedziału wiekowego 12-17 lat to teatralny Święty Graal, ktoś o nich słyszał, prawie nikt nie widział. Młodzi widzowie po wyjściu z teatru dziecięcego wpadają w „czarną dziurę” teatralnego niebytu, z której wielu już do teatru nie wróci. Konstruowanie oferty teatralnej dla tego widza uważam za kluczowe i krytyczne dla trwania polskiego teatru. Planuję rozszerzyć repertuar o spektakle poruszające tematy bliskie młodzieży, co zwiększy ich zainteresowanie teatrem oraz wesprze tzw. edukację do kultury.

Z myślą o tym szukałam sojuszników i specjalistów od teatru dla młodych. Tu potencjalnym partnerem do współpracy jest Teatr Komedii VallDal skierowany do dzieci i młodzieży oraz jego reżyser, Tomek Czarnecki, który wyraził chęć kooperacji w ramach mojego programu. Teatr VallDal mógłby stać się atrakcyjnym partnerem strategicznym dla Teatru Miejskiego na rzecz kreowania młodej i najmłodszej widowni Teatru.

Pod uwagę biorę realizację spektakli na podstawie książek-laureatek Nagrody Literacka Podróż Hestii – najważniejszej polskiej nagrody dla literatury młodzieżowej, przyznawanej po sąsiedzku, w Sopocie. Tu również widzę potencjał partnerstwa.

Propozycje repertuarowe dla młodej sceny:

- „Teatr niewidzialnych dzieci” Marcin Szczygielski
- „Stan splątania” Roksana Jędrzejewska-Wróbel
- „Zguba” Natalia Szostak
- „Silla” Karolina Lewestam
- „Psychopomp”, Agatha Rae
- „Wielka Brama”, Kornel Makuszyński (o chłopcu, który w 1927 r. trafił do Gdyni)
- „Kajko i Kokosz” na podstawie komiksów Janusza Christy

INKUBATOR:

Inkubator to projekt współpracy ze szkołami teatralnymi, którego celem jest wsparcie realizacji spektakli dyplomowych oraz teatralnych debiutów reżyserek i reżyserów najmłodszego pokolenia.

Przy tego typu projektach możliwe jest pozyskanie dofinansowania w ramach tzw. Funduszu na Start (z funduszy celowych rektorów; w tej chwili trwają także prace nad utworzeniem rozwiązań systemowych w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego). Jako aktualna dziekanka Kierunku Reżyseria Akademii Teatralnej w Warszawie i dzięki współpracy z Remigiuszem Brzykiem, dziekanem Wydziału Reżyserii krakowskiej Akademii Sztuk Teatralnych oraz Gildią Polskich Reżyserek i Reżyserów Teatralnych (której jestem współzałożycielką), mam rozeznanie w bieżących zapotrzebowaniach na to rozwiązanie oraz chciałabym zapraszać studentów, tworząc im przyjazne okoliczności debiutów. Przy tego typu projektach chciałabym implementować „Elementarz Dobrego Debiutu”, dokument opracowany przez Gildię Polskich Reżyserek i Reżyserów Teatralnych i rekomendowany przez Akademię. Debiut teatralny w Polsce jest atrakcyjną opcją także dla studentów z zagranicy, w przypadku zapewnienia przez taką osobę współfinansowania, rozważyłabym wdrożenia pilotażowo takiego rozwiązania.

(MIKRO)REZYDENCJE (opcjonalne):

Model 1-3 miesięcznych (mikro)rezydencji w instytucji dla najmłodszych twórców, pozwalający na zdobycie doświadczenia przez pracę procesową nad projektami okołoteatralnymi, mającymi potencjał wzbogacenia oferty Teatru. To wymaga zdobycia dodatkowego finansowania, jest jednak pożądanym rozwiązaniem, wprowadzonym w życie przez niektóre teatry. Dlatego zapisuję w Programie to rozwiązanie jako opcjonalne, warte rozważenia po rozeznaniu realnej sytuacji w instytucji. Potencjał finansowania ze środków międzynarodowych mają rezydencje dla twórców zagranicznych.

GDYŃSKA NAGRODA DRAMATURGICZNA I REAKTYWACJA FESTIWALU R@PORT:

Za kluczowe dla wzmocnienia ogólnopolskiej pozycji i rozpoznawalności Teatru Miejskiego w Gdyni uważam reaktywację Festiwalu R@port („zamrożonego” kilka lat temu) oraz znaczące wzmocnienie Gdyńskiej Nagrody Dramaturgicznej (GND).

GND ma historyczne znaczenie, realnie przyczynia się do stworzenia współczesnego kanonu polskiej dramaturgii współczesnej. Dlatego regularne uzupełnianie repertuaru Teatru o sztuki-finalistki wydaje się naturalnym krokiem i decyzją konieczną do podjęcia.

Ponadto, mało kto wie, że w oparciu o nagradzane w gdyńskim konkursie teksty od ponad dekady powstają spektakle teatru telewizji w ramach cyklu Teatroteka realizowanego przez Wytwórnę Filmów Dokumentalnych i Fabularnych (WFDiF). We współpracy z WFDiF oraz którąś z partnerskich instytucji (widzę potencjał do nawiązania współpracy z Festiwalem Polskich Filmów Fabularnych i/lub Gdyńską Szkołą Filmową), chciałabym organizować projekcje Teatrotek opartych o teksty z finału GND – takich realizacji jest już 17. Kanon polskiej dramaturgii współczesnej gromadzony dzięki gdyńskiej nagrodzie, ekranizowany w ramach Teatroteki to bezcenna wartość w polskiej kulturze współczesnej.

Przygotowując niniejszy program, szeroko konsultowałam ideę reaktywacji Festiwalu R@port. Pomysł spotyka się z jednoznacznym entuzjazmem i przychylnością (ich wyraz dają min. dołączone rekomendacje Piotra Olkusa, redaktora naczelnego miesięcznika „Dialog” i dr hab. Igi Gańczarczyk z Pracowni Dramaturgii Wydziału Reżyserii AST w Krakowie).

Jeśli udałoby mi się do tej idei przekonać Organizatora Teatru, Wydział Kultury oraz Miasto Gdynia, konieczny będzie namysł strategiczny i taktyczny. Kluczowe byłoby pozyskanie strategicznych sponsorów, partnerów i patronów medialnych. W pierwszej kolejności do objęcia strategicznego patronatu nad festiwalem chciałabym namówić którąś ze spółek skarbu państwa (jako pierwszy przychodzi do głowy Orlen, który od niedawna przekierowuje swój CSR ze sportu na kulturę).

EDUKACJA:

Twórczość uważam za całościową postawę życiową, którą edukacja teatralna może wspierać. A o edukacji teatralnej myślę przede wszystkim jako edukacji DO kultury. To myślenie wywodzi się z nurtu nowoczesnego myślenia o edukacji XXI wieku, spod znaku publicystki Justyny Suheckiej. Warsztaty teatralne – już obecne w ofercie Teatru – zawsze są dla odbiorców cenne, rozwijają ich kreatywność, wyobraźnię i wrażliwość. Chciałabym wesprzeć te działania jak najmocniej i zastanowić się nad atrakcyjnymi – zarówno dla uczestników, jak i samych edukatorów – kierunkami rozwoju tej oferty. Na tej bazie chciałabym się oprzeć i ją rozwijać. Jednocześnie, jestem przekonana, że im bogatsza będzie oferta Teatru dla młodego widza, tym potencjalna edukacja będzie ciekawsza, bo to nurty powiązane. Za „odmłodzeniem” repertuaru Teatru pójdzie odmłodzenie widowni, a więc potencjalnych odbiorców okołoteatralnej edukacji.

Uważam, że przede wszystkim trzeba stworzyć teatralną ofertę programową dla młodych i wokół niej budować edukację.

Z konkretów:

- po rozmowach z Katarzyną Korzeniewską, nową dyrektorką Konsulatu Kultury, widzimy duży potencjał kooperacji edukacyjnych i okołoteatralnych Konsulatu i Teatru;
- cykl wykładów performatywnych realizowanych przez zaproszonych gości – np. Maciej Makselon – o języku, Teatr Klancyk – improwizacje, etc.;
- cykl spotkań kuratorowanych przez Justynę Suchecką, publicystkę specjalizującą się w edukacji, ekspertkę do spraw młodzieży;
- cykl poświęcony prowadzeniu *researchu* i dokumentacji w projekcie artystycznym. Zwyczajowo, działy edukacyjne w teatrach koncentrują się na juniorach i seniorach. Moje obserwacje wskazują, że coraz bardziej zaniedbanym i potencjalnie wdzięcznym i otwartym na ofertę jest odbiorca w wieku średnim, dla którego oferta edukacyjna – zwłaszcza rozwijanie tzw. umiejętności miękkich – jest stosunkowo niewielka. Zależęć mi będzie na zaktywizowaniu edukacji w tym obszarze.

Ponadto, chciałabym zainspirować instytucje partnerskie dwoma kooperacyjnymi pomysłami z pogranicza kultury i edukacji:

- Gdyńskie Noce Teatralne – cykliczne spotkania młodych teatrów, których atrakcyjność polega także na tym, że odbywają się wieczorami i nocami w weekendy. Inicjatywa inspirowana Olsztyńskimi Nocami Teatralnymi, prowadzonymi przed laty z ogromnym sukcesem przez Magdalenę Rigamonti dla Miejskiego Ośrodka Kultury w Olsztynie.
- Autobus do Kultury – działania partycypacyjne z mieszkańcami. Stary, wyremontowany autobus miejski będący przewoźną sceną (np. do prezentacji monodramów), przestrzenią warsztatów i działań edukacyjno-kulturalnych, który jeździ po oddalonych dzielnicach Gdyni, zwłaszcza w wakacje, dowożąc kulturę do tych, którym „nie po drodze”.

STRUKTURA ORGANIZACYJNA TEATRU:

Po wstępnym rozeznaniu, w oparciu o przekazane przez Organizatora Konkursu dokumenty oraz zdobytą wiedzę dotyczącą stanu faktycznego, stwierdzam, że występują rozbieżności między stanem zapisanym w Strukturze Organizacyjnej w dokumentach a stanem rzeczywistym. Moim zdaniem, aktualnie zapisana struktura wymaga sprawdzenia, uporządkowania oraz urealnienia, żeby wyeliminować niespójności oraz wspomóc funkcjonowanie instytucji. Za kluczowy uważam klarowny podział kompetencji oraz cykliczne ewaluacje, zwłaszcza przy działaniach projektowych (do których zalicza się znaczna część działalności teatru). Z badań Gildii Polskich Reżyserek i Reżyserów Teatralnych wynika, że najbardziej zaniedbanym obszarem w obrębie realizacji spektakli jest etap ewaluacji, zwyczajowo pomijany w harmonogramach realizacyjnych. Dobra ewaluacja zapobiega replikowaniu błędów, dlatego wprowadzę ją w ramach kolegiów post-produkcyjnych.

Po objęciu dyrekcji chciałabym zorganizować otwarty konkurs na stanowisko Zastępcy Dyrektora ds. finansów i modernizacji – więcej w następnym punkcie.

W związku z planowaną przeze mnie reaktywacją i przywróceniem należnej rangi Festiwalowi R@port, planuję wyznaczyć/zatrudnić Pełnomocnika Dyrektora ds Festiwalu R@port i Gdyńskiej Nagrody Dramaturgicznej. Podobnie, widzę potrzebę wyznaczenia Pełnomocnika Dyrektora ds rozwoju instytucji, który wspomże mnie w koordynacji prowadzonych działań prorozwojowych. W tej funkcji widzę Magdalenę Rigamonti, cenioną dziennikarkę prasową, radiową i telewizyjną, autorkę książek, aktualnie związaną z portalem Onet.pl, która ma bogate doświadczenie edukacyjne (współzałożycielka

warszawskiego liceum Saska Szkoła Realna z profilem edukacji kulturalnej) oraz teatralne (absolwentka Wiedzy o Teatrze w Akademii Teatralnej w Warszawie). Ogromne doświadczenie medialne Magdy Rigamonti będzie cennym wsparciem w budowaniu medialnej rozpoznawalności i odświeżonego wizerunku Teatru Miejskiego.

POLITYKA FINANSOWA ORAZ POZYSKIWANIE FUNDUSZY ZEWNĘTRZNYCH:

Zarządzanie i nadzór finansowy

Po objęciu stanowiska Dyrektorki planuję przeprowadzenie audytu instytucji – ze szczególnym uwzględnieniem dokumentów i regulaminów. Aktualizacja *Regulaminu Pracy* oraz *Regulaminu Wynagradzania* (obowiązujących od 2010 roku) będzie jednym z priorytetów.

Ważnym krokiem będzie również ogłoszenie otwartego konkursu na stanowisko Zastępcy Dyrektora ds. Finansowych. Poszukuję osoby:

- wyłonionej w drodze transparentnego naboru,
- osadzonej lokalnie,
- z doświadczeniem w sektorze biznesowym lub korporacyjnym.

W ramach nadzoru finansowego zamierzam wprowadzić cotygodniowe spotkania dykcji z kierownikami działów, których celem będzie bieżące monitorowanie stanu budżetu, realizacji zadań, efektywności operacyjnej oraz wczesna identyfikacja potencjalnych ryzyk.

Fundamenty polityki finansowej

Budżetowanie instytucji wymaga:

- utrzymania dyscypliny finansowej,
- dywersyfikacji źródeł finansowania,
- zadaniowego planowania i harmonogramowania działań,
- ewaluacji efektów,
- wdrażania koprodukcji,
- rozwoju wpływów własnych.

Teatr Miejski opiera swój budżet głównie na dotacjach podmiotowych i celowych ze strony Organizatora. W perspektywie kolejnych lat zakładam ich utrzymanie, jednak – wobec wzrostu kosztów towarów i usług oraz inflacji – będę zabiegać o zwiększenie dotacji do poziomu analogicznego do teatrów w miastach podobnej wielkości i o podobnym potencjale.

Strategia zwiększania przychodów własnych

Równolegle podejmę intensywne działania mające na celu zwiększenie przychodów własnych, m.in. poprzez:

- rozwój działalności gospodarczej (w zakresie wskazanym w Statucie),
- współorganizację wydarzeń z partnerami zewnętrznymi (cross-finansowanie i współdzielenie zasobów),
- sprzedaż pamiątek teatralnych (szczegóły w części „Promocja”),
- odpłatne wydarzenia i imprezy,
- wynajem przestrzeni teatru.

Profesjonalizacja działań fundraisingowych

Kluczowym elementem polityki finansowej będzie pozyskanie osoby (lub zespołu) odpowiedzialnej za:

- fundraising,
- sponsoring,
- pisanie i koordynowanie wniosków grantowych (w tym unijnych i międzynarodowych).

Współpraca z profesjonalistami rozliczającymi się procentowo od uzyskanych dotacji minimalizuje ryzyko obciążenia budżetu instytucji, przy jednoczesnym zwiększeniu jej potencjału rozwojowego.

Źródła finansowania zewnętrznego

- Krajowe programy dotacyjne:
  - Program Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Teatr” (projekty artystyczne, festiwale),
  - „Teatr Polska” (objazd spektakli do miejscowości bez instytucjonalnych teatrów),
  - Programy Instytutu Teatralnego: „Lato w teatrze”, „OFF Polska”, „Dramatopisanie” (wsparcie dla polskich dramatów).
- Fundacje krajowe:
  - Fundacja Kronenberga przy Citi Handlowy – wsparcie działań edukacyjnych i lokalnych,
  - Fundacja PGNiG im. Ignacego Łukasiewicza – współfinansowanie wydarzeń teatralnych o charakterze dziedzictwa narodowego.

Fundusze europejskie i międzynarodowe

- Fundusze Europejskie dla Pomorza 2021–2027, w tym:
  - FEnIKS – Fundusze na Infrastrukturę, Klimat i Środowisko,
  - FERC – Fundusze na Rozwój Cyfrowy,
  - FERS – Fundusze na Rozwój Społeczny,
  - programy infrastrukturalne związane z turystyką kulturową.
- Kreatywna Europa (Komponent Kultura) – wsparcie obiegu artystów i dzieł europejskich,
- Culture Moves Europe – rozwój kompetencji pracowników kultury,
- European Urban Initiative – wsparcie teatrów jako przestrzeni publicznych w kontekście spójności społecznej,
- Fundusze Norweskie i EOG (IV edycja; program Kultura),
- Fundusz Wyszehradzki, Fundacja Współpracy Polsko-Niemieckiej, Goethe-Institut, Prohelvetia, Fundacja Roberta Busha – współpraca międzynarodowa i projektowa.

Podsumowanie i wnioski

Wymienione programy i mechanizmy oferują szerokie spektrum wsparcia – od projektów artystycznych przez edukacyjne, aż po infrastrukturalne. Celem moich działań będzie maksymalizacja skuteczności aplikowania do dostępnych programów krajowych, europejskich i międzynarodowych.

W związku z tym, pozyskanie dedykowanej osoby do obsługi wniosków projektowych (w szczególności w ramach UE i KPO) uważam za zasadne i pilne.

Chciałabym także doprowadzić do podwyżek wynagrodzeń dla pracowników teatru.

PROMOCJA I MARKETING, CZYLI CO, GDZIE, JAK O TEATRZE:

Wg mojego rozeznania dział ten jest poważnie niedofinansowany, co realnie przekłada się na wizerunek i odbiór Teatru przez mieszkańców Gdyni. We współczesnym świecie kultura nie istnieje bez wsparcia marketingowego i promocyjnego, a one wymagają pieniędzy. Zaangażowanie i dobra wola do pewnego stopnia są w stanie zrekompensować finansowe braki, ale na dłuższą metę nie można prowadzić teatru publicznego bez dofinansowanego marketingu i promocji na wystarczającym poziomie. Ten dział wymaga realnego wzmocnienia i rozbudowania, a zatrudnione w nim osoby wsparcia.

Promocja Teatru musi być aktualna i kompletna. We wszystkich kanałach informacyjnych zawsze muszą być dostarczone dane o wszystkich działaniach instytucji, z uwzględnieniem także wyjazdowej eksploatacji spektakli. Przykład I: w czasie jednego z pobytów w Gdyni chciałam zobaczyć możliwie wiele spektakli, ale np. te grane w Wejherowie na stronie i w ogłoszeniach teatru zostały pominięte, więc się o nich nie dowiedziałam na czas. Przykład II: 5 marca na słupach ogłoszeniowych w całym mieście, a co gorsze w witrynie teatru wisały ciągle repertuary grudniowo-lutowe. Uważam, że informacje niekompletne lub nieaktualne są gorsze niż ich brak.

Kolejnym polem potencjalnego rozwoju współpracy widzę w zacieśnieniu współpracy z trójmiejskim oddziałem TVP, dla którego chciałabym we współpracy z Działem Promocji przygotować nową atrakcyjną ofertę m.in. rejestracji i transmisji fragmentów spektakli.

Konieczne jest pozyskanie bardziej widocznej promocji w Centrum Informacji Miejskiej, które dla nie-Gdynian jest cennym i atrakcyjnym źródłem informacji. W czasie ostatniej bytności w nim, widziałam tam materiały innych teatrów, ale nie Miejskiego. Te pozornie małe rzeczy sumują się w ogólnie zauważalny brak widoczności Teatru, tu widzę pilną potrzebę zmiany.

Ze swojej strony, po uruchomieniu nowych produkcji Teatru, będę także osobiście aktywnie zapraszać i zabiegać o deklaracje przyjazdu najważniejszych polskich krytyków teatralnych. Przykładowo, w uzupełniających moją dokumentację rekomendacjach, zawarta jest rekomendacja od Piotra Olkusa, redaktora naczelnego Miesięcznika Dialog dla reaktywacji Festiwalu R@port. Chciałabym pozyskać wsparcie Dialogu dla niektórych inicjatyw, w tym patronat nad Festiwalem i Gdynią Nagrodą Dramaturgiczną – także w ten sposób będę zabiegać o wrzucenie Teatru Miejskiego na ogólnopolską orbitę.

Następnie: W Gdyni od kilkunastu lat odbywa się ważny i finansowany przez miasto Ogólnopolski Konkurs im. A. Żurowskiego na Recenzje Teatralne dla Młodych Krytyczek i Krytyków. W czasie kryzysu prasy i niedoboru krytyki teatralnej, ten konkurs jest z punktu widzenia Teatru zasobem, o który warto dbać i pozostawać z nim w symbiozie.

W przypadku inscenizacji polskiej literatury młodzieżowej (tzw. Y/A) można założyć duże zainteresowanie – a co za tym idzie, wsparcie promocyjne – tzw. *bookstagrama*, czyli twórców promujących literaturę młodzieżową w social mediach.

Kolejny aspekt: gadzety promocyjne. W świecie anglosaskim każde wejście do i wyjście z teatru wiedzie przez sklep z pamiątkami. W Polsce ciągle się tego wstydzimy. Chciałabym to w Teatrze Miejski zmienić, wprowadzając tzw. *merchandising*, czyli tożsamościowe gadzety teatralne. To działanie ma dwa aspekty. Po pierwsze generuje dodatkowy dochód. Po drugie zawiera silny aspekt tożsamościowy i promocyjny. Przykładowe gadzety: naklejki, cytaty, kolekcjonerskie grafiki, plakaty, t-shirty, ciastka, świece, perfumy, gadzety z recydingu, przypinki etc. Warunkiem wprowadzenia i powodzenia projektu jest opracowanie nowej, atrakcyjnej identyfikacji wizualnej teatru, na miarę trzeciej dekady XXI wieku. Przy tym działaniu potrzeba czasu. Kluczowa jest kolejność działań: najpierw zainwestować i stworzyć markę Teatru Miejskiego w Gdyni, z którą ludzie chcą się identyfikować, a dopiero potem inwestować w gadzety i

wprowadzać je stopniowo. Wprowadzenie zaprojektuję pilotażowo przy produkcji i promocji jednej z dużych premier.

Takie działanie to bardziej promocja wizerunkowa niż handel czy źródło zysku, ale zysk też jest obecny – konsultowałam sytuację w innych teatrach w Polsce, które zdecydowały się na taką działalność. Przy decyzji o otwarciu się na taką działalność, ważne jest możliwość kupowania on-line oraz wprowadzenie elegancko pakowanych Voucherów prezentowych, sprzedawanych razem z biletami, które doskonale sprawdzają się jako prezenty.

IDENTYFIKACJA WIZUALNA TEATRU:

Na ten moment definiuję ją jako nieistniejącą. Oferta Teatru to niespójne, szczątkowe materiały reklamowe w estetyce późnych lat 90-tych. To się przykłada do braku realnej, atrakcyjnej i rozpoznawalnej obecności teatru w przestrzeni publicznej Gdyni. Przykładowymi ekspertami, z którymi chciałaby skonsultować stworzenie spójnej, całościowej identyfikacji wizualnej Teatru jest firma Homework, współtworzona przez Joannę Górską i Jerzego Skakuna, uznanych artystów wywodzących się z gdańskiej ASP, odpowiedzialnych za stworzenie z sukcesem wizualnej identyfikacji i tożsamości kilku teatrów w Polsce, m.in. Teatru Powszechnego w Warszawie czy Teatru Polskiego w Bydgoszczy.

WITRYNKA / GABLOTA / EKSPOZYCJA:

Należy wykorzystywać każdy dostępny aspekt promocyjny miejsca, w tym potencjał przestrzennych witryn na fasadzie Teatru. Planuję we współpracy z Pracownią Architektury Spektaklu i Scenografii w gdańskiej ASP, prowadzoną przez scenografkę dr Katarzynę Zawistowską, jedną z witryn przeznaczyć na mikro-przestrzeń wystawienniczą, z atrakcyjną wizualnie ekspozycją korespondującą z nowymi spektaklami Teatru. Pomysł bazuje na idei „sekretu” – popularnej kiedyś dziecięcej formie twórczości plenerowej, tworzeniu ukrytych „obrazków”, miniaturowych kompozycji przykrytych szkłem, pod którym układano drobne skarby. W naszej wersji, będą do „ożywione” plakaty – tak efektownie zaaranżowana, zmieniająca się co 2-3 miesiące ekspozycja tworzona przez młodych artystów będzie miała silny walor tzw. instagramerski – miejsca, w którym chce się robić zdjęcia i oznaczać je w social mediach. Projektowanie takich miejsc jest kolejną nową normą, która wchodzi do miejskich przestrzeni.

COFFEE BREAK CREATIVITY:

Historia Gdyni podobno zaczęła się od postawienia kiosku z kawą – żeby mieć się gdzie oprzeć i pogadać.

W czasie pobytu studyjnego dla kadry zarządzającej na Uniwersytecie w Cambridge zapoznałam się z ideą tzw. Coffee Break Creativity / Creative Coffee – nieformalnych spotkań środowiskowych przy kawie, służących *networkingowi*, czyli sieciowaniu i wymianie idei. Gdybym została dyrektorką Teatru chciałabym zainicjować taki rodzaj nieformalnej współpracy między instytucjami gdańskiego sektora kultury. Zapraszać koleżanki i kolegów, którzy kierują innymi instytucjami dwa razy w roku na spotkania służące wymianie doświadczeń, obserwacji, transferowi wiedzy.

SIECIOWANIE, CZYLI PARTNERSTWA, PARTNERSTWA STRATEGICZNE I POTENCJALNE WSPÓŁPRACE:

Jak pisałam na wstępie, wierzę w siłę współdziałania i współdzielenia. We współpracy z innymi instytucjami i organizacjami pozarządowymi w celu współdzielenia i

minimalizowania kosztów, wzajemnego poszerzania grona odbiorców, współdzielenia zasobów infrastrukturalnych, wymiany doświadczeń, a także kumulacji budżetów, które może stanowić realne wsparcie i umożliwiać tworzenie tego, co samotnie nie jest możliwe. Zależy mi na inicjowaniu współprac z sektorem naukowym (np. nawiązywanie partnerstw strategicznych z uczelniami), sektorem biznesowym (nawiązywanie partnerstw publiczno-prywatnych – PPP, korzystanie z finansowań w ramach Corporate Social Responsibility – CSR) oraz włączaniu środowisk lokalnych.

Wyrażone intencje o partnerstwach:

- Uniwersytet Gdański, dr hab. Anna Jurkowska-Zeidler, Prorektor ds Współpracy i Umiejdzynarodowienia,
- Uniwersytet Gdański, kooperacja z Kierunkiem Sztuka Kreatywnego Pisania,
- Akademia Teatralna w Warszawie, Kierunek Reżyserii (dyplomy, debiuty, asystentury reżyserskie, opieka nad czytaniem performatywnymi),
- Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie, Wydział Reżyserii i Dramaturgii (j.w.)
- Pracownia Architektury Spektaklu i Scenografii Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, dr Katarzyna Zawistowska
- Teatr Komedia w Warszawie, dyr. Krzysztof Wiśniewski i Aneta Groszyńska – koprodukcja i wymiana spektakli,
- Teatr Szekspirowski w Gdańsku, dyr. Agata Grenda, potencjalni partnerzy do współprac, a w przypadku remontu Teatru Miejskiego – możliwość porozumienia o wykorzystaniu sceny Teatru Szekspirowskiego,
- Teatr Komedii VallDal, dyr. Tomasz Czarnecki, współtworzenie teatru dla młodych,
- Konsulat Kultury, dyr. Katarzyna Korzeniewska, współpraca w ramach wspólnych działań edukacyjnych i teatralno-kulturalnych,
- Nadbałtyckie Centrum Kultury, dyr. Marta Szadowiak, potencjał wspólnych działań edukacyjnych i okołokulturalnych,
- Miesięcznik „Dialog”, red. nac. Piotr Olkusz
- Halo Kultura, przestrzenie na terenie Miejskich Hal Targowych mogłyby stanowić atrakcyjne pole prezentacji mniejszych, kameralnych działań Teatru w przestrzeni miejskiej,
- Unia Literacka – opisuję poniżej, w dziale „Patronaty”

PATRONATY:

Ze względu na linię programową opartą na polskiej literaturze i dramaturgi będzie mi zależeć na pozyskaniu patronatu Unii Literackiej, stowarzyszenia reprezentującego polskich pisarzy i pisarki, działającego na rzecz promocji polskiej literatury. Ze względu na proponowany profil programowy oraz fakt, że Gdynia opowiada o sobie jako o „mieście słowa” i jest stolicą dwóch ważnych literackich nagród – Nagrody Literackiej Gdynia i Gdyniejskiej Nagrody Dramaturgicznej – pragnęłabym, żeby siedziba Teatru stała się także literackim punktem odniesienia, naturalnym miejscem ważnych premier literackich, czytań performatywnych nowych dzieł i związanych z nimi dyskusji.

SPONSORZY STRATEGICZNI:

Będę zabiegać o pozyskanie sponsorów i partnerów strategicznych oraz finansowania w ramach Corporate Social Responsibility (CSR), czyli społecznej odpowiedzialności biznesu. Pozyskanie takiego strategicznego, korporacyjnego partnera byłoby szczególnie

kluczowe dla rozwoju Festiwalu R@port. Kroki skieruję do spółek skarbu państwa, w pierwszej kolejności do spółki Orlen (który skorygował ostatnio linię swojego CSR ze sportu na kulturę). Pod uwagę brałabym także: Energę S.A. oraz Zarząd Morskiego Portu Gdynia S.A.

SIEDZIBA TEATRU – REMONT/NOWY BUDYNEK:

Miasto Gdynia zasługuje na miejski teatr w reprezentatywnej siedzibie, gwarantującej warunki do rozwoju.

Temat budynku Teatru Miejskiego i pytanie: „co dalej, remont czy budowa?”, to jedno z najważniejszych wyzwań i znaków zapytania wiszących nad przyszłością tej instytucji i jej przyszłego dyrektora. Jedno albo drugie jest nieuniknione. Jeśli dane byłoby mi sprawować funkcję dyrektorki Teatru, to w oparciu o rozeznanie sytuacji zdecydowanie przekonywałabym do decyzji o budowie nowego budynku, w nowym miejscu. Po pierwsze, dlatego, że remont zawsze niesie ze sobą szereg zazwyczaj ogromnie kosztownych i nieprzyjemnych niespodzianek, koszty zawsze rosną, a czas się wydłuża. Po drugie, remont stanowi realne i najbardziej bezpośrednie, brutalne zakłócenie prac teatru i zagrożenie dla ciągłości jego funkcjonowania. Kilkakrotnie pracowałam w teatrach w czasie remontu i powiem krótko: jest to koszmar. Gdzie grać, co produkować, jak eksploatować, jak zarabiać, w czasie zazwyczaj wieloletnich przestojów? W przypadku siedzib zabytkowych, o kilkusetletnich tradycjach, przestronnych, ten wysiłek jest równoważony późniejszymi powrotami do dogodnych warunków funkcjonowania. Ale nawet wyremontowany Teatr Miejski w aktualnej lokalizacji nie zwiększy cudownie swojej kubatury, nie stworzy miejsca na nowoczesne technologie sceniczne ani nie zapewni wygodniejszych szlaków komunikacyjnych. Budowa nowej siedziby po pierwsze nie będzie zagrażać bieżącemu funkcjonowaniu instytucji, a co zaś tym idzie, zapewni bezpieczne warunki pracy pracownikom. Po drugie, budowa nowej siedziby otwiera możliwości stworzenia nowoczesnego teatru na miarę XXI wieku. Byłoby też w zgodzie z tożsamością Gdyni, opartą na odważnych zmianach.

Moim zdaniem, optymalnym rozwiązaniem byłoby, gdyby inwestorem w przypadku budowy zostało Miasto Gdynia, mając w osobie dyrektora Teatru oddanego i zaangażowanego partnera służącego wiedzą ekspercką.

ORGANIZACJA I ROZWÓJ WIDOWNI:

Jak pisałam we wstępie, niewybaczalnym grzechem nowej dyrekcji byłaby utrata dotychczasowej widowni. O jej potrzeby należy zadbać, jednocześnie ewolucyjnie przeprowadzając przez proces zmian. Wierzę, że zaproponowany przeze mnie repertuar zabezpiecza ten aspekt. Jednocześnie, moje doświadczenie i dotychczasowe sukcesy komercyjne moich produkcji nauczyły mnie wiary w widza. Widz jest mądry i chce dostawać więcej i lepiej. Jeśli będziemy robić dobry, ambitny i – przede wszystkim – interesujący teatr, to z nami na pewno zostanie. Bo widzowie też chcą się rozwijać. Jak powiedział mi jeden z aktorów Teatru: „Żeby było interesująco, ot i cała tajemnica”. Oprócz dotychczasowej widowni, należy ruszyć na podbój widowni Trójmiejskiej – we wspomnianych już tzw. dużym i małym Trójmieście, gdzie także mieszkają potencjalni widzowie. Wspomniane już „wrzucenie” teatru na ogólnopolską i festiwalową orbitę, a co za tym idzie liczniejsze publikacje w prasie branżowej i ogólnopolskiej, także przyciągną uwagę nowych widzów.

Oprócz założeń strategicznych, zwróciłabym uwagę na bardziej techniczne możliwości, czyli:

- sprawdzenie alternatywnych systemów sprzedaży biletów, z oprogramowaniem wspierającym badanie i rozwijanie widowni (np. system Iksoris) i eksplorowaniem tych możliwości,
- bilety z Kartami (Mieszkańca, Do Kultury, Seniora, Gdynia Rodzinna) – poszukanie rozwiązań zwiększających wykorzystanie biletów i lojalność pozyskanych tak widzów,
- wiązana sprzedaż biletów (z programami teatralnymi, gadżetami, voucherami),
- wprowadzenie atrakcyjnych voucherów prezentowych,
- rozważenie wprowadzenia rozwiązań rodzinnych, pakietowych i abonamentowych,
- rozbudowanie i uatrakcyjnienie newslettera teatralnego i rozbudowanie metod jego dotarcia do odbiorców.

Ponadto, w ramach badań teatru i uczestnictwa w kulturze – które opisuję w oddzielnym punkcie – konieczne będzie przeprowadzenie badania widowni.

PREMIERY STUDENCKIE / AKADEMICKIE:

Organizacja we współpracy z trójmiejskimi uczelniami – w tym Uniwersytetem Gdańskim, *alma mater* największej liczby studiujących na Pomorzu – dedykowanych premier studenckich/akademickich, obudowanych programem krytycznym i spotkaniami z twórcami.

Ponadto, chciałabym nawiązać współpracę z Kierunkiem Sztuka Kreatywnego Pisania przy Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Gdańskiego, który jest jednym z najbardziej progresywnie prowadzonych wśród tego typu kierunków na uczelniach w Polsce.

UMIĘDZYNARODOWIENIE:

Mój program na kadencję 2025-29 jest programem opartym o repertuar polski. Natomiast to nie wyklucza umiędzynarodowienia instytucji i jej interkulturalności. Wręcz przeciwnie, polska lokalność jest ciekawa dla zagranicy. Skandynawia i kraje regionu morza bałtyckiego zdają się być dla Pomorza naturalnymi partnerami. Dlatego moje założenia programowe konsultowałam m.in. z Katarzyną Tubylewicz, mieszkającą w Szwecji pisarką, kulturoznawczynią i tłumaczką z języka szwedzkiego, była dyrektorką Instytutu Polskiego w Sztokholmie – w kontekście potencjalnych współprac transbałtyckich. Jeśli zostaną dyrektorką zwrócę się do Katarzyny Tubylewicz z propozycją zostania moją teatralną emisariuszką transbałtycką (opcjonalnie, w funkcji pełnomocniczki). Współprace ze Szwecją i innymi krajami bałtyckimi otworzyłyby dla Teatru, ale i dla Gdyni wiele atrakcyjnych opcji, w tym rezydencje międzynarodowe i projekty z młodymi ludźmi (uczniami, studentami) ze Szwecji. Ponadto, basen morza bałtyckiego jest zagłębiem ciekawych ośrodków literackich.

BADANIA:

Badania zachowań uczestników kultury są jednym z najskuteczniejszych metod poznania swojej publiczności, jej punktów widzenia i potrzeb, żeby móc na nie skutecznie i atrakcyjnie odpowiadać. Planuję przeprowadzenie ankiet satysfakcji i potrzeb widowni. Dlatego o możliwości wspólnych badań kultury i uczestnictwa w niej rozmawiałam wstępnie z Katarzyną Korzeniewską, nową dyrektorką gdyńskiego Konsulatu Kultury. Rozważyłabym też współpracę z nowopowstałym Narodowym Obserwatorium Kultury

DOSTĘPNOŚĆ:

Audyt dostępnościowy Teatru – zarówno pod kątem dostępności dla publiczności, ale także rozwiązań oferowanych pracownikom i współpracownikom. Przeprowadzenie konsultacji zewnętrznych przez wyspecjalizowaną firmę i ekspertów (np. Sense Consulting, Europe Beyond Access, Marcin Halicki czy Filip Pawlak). Dbałość o zwiększanie dostępności i tzw. inkluzywny networking jest dziś nie tylko dobrą praktyką, ale kolejną nową normą w europejskich instytucjach kultury. Priorytetowe podejście to zagadnienia znajduje odzwierciedlenie w ofercie dofinansowań z funduszy UE.

Konieczne będzie wprowadzenie szeregu rozwiązań, które mogę zdefiniować już teraz, nawet przed audytem. Przykładowo, zwiększenie liternictwa w materiałach promocyjnych, profesjonalne pętle indukcyjne czy zapewnienie na widowni kilku miejsc *plus size*. Warto także pomyśleć o opracowaniu nowych rozwiązań dostępnościowych dla Sceny Letniej.

Chciałabym, żeby Teatr Miejski pod moją dyrekcją był kojarzony jako instytucja przyjazna różnorodności, osobom z niepełnosprawnościami, otwarta na implementowanie nowych rozwiązań, które często nie potrzebują wielkich nakładów inwestycyjnych, a dobrej woli i zrozumienia.

BEZPIECZEŃSTWO:

Moim priorytetem jest zapewnienie bezpiecznych warunków pracy i możliwa dbałość o dobrostan pracowników. Dlatego pragnę zbudować miejsce wolne od nadużyć, przekroczeń, mobbingu, dotkliwego braku tzw. umiejętności miękkich, braku poszanowania dla czasu wolnego, z prawem do dobrego odpoczynku. Teatr to nie tylko misja artystyczna, ale także – a może przede wszystkim – miejsce pracy, które musi być dla przebywających w nim osób komfortowe i bezpieczne.

Proponuję: audyt procedur w instytucji, audyt dokumentów i wewnętrznych regulaminów. A następnie aktualizację zapisów Kodeksu Etyki do najnowszych standardów, wewnętrzne regulacje uzupełniające Prawo Pracy, szkolenia antymobbingowe i antydyskryminacyjne. Moje własne doświadczenie eksperckie z zakresu implementacji nieprzemocowych metod pracy w szkolnictwie artystycznym mówi, że w instytucji konieczne są zabezpieczenia w postaci instytucji rzecznika czy tzw. Męża/Żony Zaufania, którzy wspierają realizację polityk bezpieczeństwa w instytucjach. Jednocześnie, ze względu na stosunkowo kameralny rozmiar instytucji i wieloletnie powiązania pomiędzy pracownikami, zaproponowałabym wyprowadzenie tej funkcji poza instytucję, do zewnętrznej kancelarii (lub komórki/jednostki stworzonej we współpracy z innymi gdyńskimi instytucjami kultury i ich Organizatorem, Urzędem Miasta Gdynia).

ROZWÓJ ZESPOŁU:

Chciałabym, żeby zespół teatru – wszystkich pionów – podczas mojej dyrekcji zyskał liczne możliwości rozwoju zawodowego i podnoszenia kompetencji. Te zadania będą realizowane m.in. w ramach tzw. profesjonalizacji kadr kultury, częściowo we współpracy z innymi gdyńskimi instytucjami kultury. Zależać mi będzie na upowszechnieniu wiedzy z zakresu nowoczesnego funkcjonowania instytucji kulturalnej, z uwzględnieniem szkoleń antymobbingowych, antydyskryminacyjnych, dostępnościowych, zawodowych szkoleń tematycznych z zakresu techniki i administracji oraz dla zespołu twórczego. Przykładowo, chciałabym wspierać szkolenia i/lub wyjazdy na coroczną konferencję Scena Jutra dla pracowników pionu technicznego (najważniejszego wydarzenie branży technologii sceny i estrady, miejsca wymiany wiedzy i doświadczeń), z nowoczesnych metod reżyserii światła etc. Ponadto, warsztatów wzmacniających tzw. umiejętności miękkie, takie jak

metody udzielania informacji zwrotnej, pracy twórczej metodą kontraktu, wstępu do koordynacji intymności, bezpiecznych metod pracy twórczej.

Założony przeze mnie na etapie programowania repertuaru „płodzmian twórczy”, czyli zdecydowane zwiększenie liczby i różnorodności twórców zapraszanych do współpracy – niejako automatycznie zapewni płynne i naturalne wprowadzanie nowych metod, estetyk i zróżnicowanych konwencji pracy teatralnej.

Moje wieloletnie doświadczenie reżyserskie, zarządcze i mediacyjne nauczyło mnie, że 99% konfliktów i nieporozumień w pracy bierze się z błędów w komunikacji. Usprawnienie tejże komunikacji i przepływu informacji jest w stanie wyeliminować większość z nich. Dlatego w pierwszej kolejności planuję rozpoznanie i zrozumienie funkcjonowania wewnętrznej struktury organizacji oraz jak najsprawniejsze udrożnianie komunikacji z Zespołem i w Zespole. W tym celu plan pracy będzie obejmował regularne spotkania z Zespołem i przedstawicielami związków zawodowych, żeby na bieżąco rozpoznawać potrzeby pracowników i wspólnie wypracowywać satysfakcjonujące rozwiązania. Zwyczajowo wiem, że w większości instytucji kultury dopracowania i dbałości wymaga proces tzw. *onboardingu* w przypadku przyjmowania nowych pracowników i/lub przejmowania przez pracowników nowych zakresów obowiązków.

***

Po wszystkich powyższych, bardzo formalnych diagnozach i analizach, na koniec chciałabym napisać po prostu, że wygranie tego konkursu jest moim ogromnym zawodowym marzeniem. Bardzo chciałabym mieć możliwość pracy z tym Zespołem, bo wiem, że razem możemy zrobić rzeczy fantastyczne. Istota teatru to magia niezwykłego przeżycia i spotkania z drugim człowiekiem. Tym na scenie i tym obok na widowni. Chciałabym, aby mieszkańcy Gdyni – w tym wielu moich starych i nowych znajomych – nie mogli się doczekać każdej nowej premiery, tak jak nie możemy się doczekać spotkania z przyjaciółmi.

Marta Miłoszewska
11 kwietnia 2025r.

Oświadczam, że wyrażam zgodę na upublicznienie niniejszego „Programu realizacji zadań w zakresie bieżącego funkcjonowania i rozwoju Teatru Miejskiego im. Witolda Gombrowicza w Gdyni na okres od 1 września 2025 do 31 sierpnia 2029” mojego autorstwa wraz z jego streszczeniem na potrzeby procedury konkursowej oraz działań informacyjnych związanych z konkursem.

Marta Miłoszewska
11 kwietnia 2025 r.